

af Statsydelsens Beløb, dog at man kunde give mere, hvis ganske særlige Forhold nødvendiggør det. Kommunens aarlige Udgifter til fast Tillæg og til personligt Tillæg maatte ikke overstige tre Fjerdedele af Statsydelsen til samtlige Aldersrentenydere i Kommunen udenfor Alderdomshjem i det foregaaende Regnskabsaar.

Med Hensyn til Nedsættelse, til 350 000 Kr., af det Beløb, som er bestemt til at hjælpe vanskeligt stillede Kommuner, se Lovens § 17, var Lovforslaget overensstemmende med det, der vedtoges.

Med Hensyn til Adgang til Optagelse i Alderdomshjem og Reglerne for Ydelse af Betaling for Ophold i disse Hjem for saadanne Aldersrentenydere, der paa Grund af Indtægt eller Formue ikke har Adgang til den fulde Aldersrente, var Bestemmelserne ifølge Lovforslaget de samme som efter den gældende Lov, men hvad Statens Refusion angaar, var der, da Statens Ydelse skulde være fast, uden at Kommunerne kom til at bære nogen Del deraf, fastsat bestemte Refusionsbeløb fra Statens Side til Dækning af Udgifterne ved Driften af Alderdomshjemmene. Man havde foretaget en Under-søgelse i de forskellige Amter for indeværende Finansaar, 1926—27, og paa Grundlag af de approberede Refusions-takster opstilledes følgende Skala: I København skulde Staten betale pr. Dag pr. Beboer af Alderdomshjem 1 Kr. 80 Ø., i Købstæderne 1 Kr. 50 Ø. og i Landkommunerne 1 Kr. 20 Ø., hvilket vilde foranledige en Statsudgift til dette Formaal paa ca. 3 Mill. Kr. aarlig, medens den kommunale Udgift vilde blive ca. 4 Mill. Kr. aarlig, hvorved Fordelingsforholdet mellem Stat og Kommune, hvad denne Sag angaar, vilde blive i det væsentlige uændret. Men Kommunens 4 Mill. Kr. var Genstand for almindelig kommunal Refusion, saaledes at Opholdskommunen skulde bære den ene Million Kroner og Forsørgelseskommunen de 3 Mill. Kr.

I øvrigt var Vilkaarene for Adgangen til at komme ind under Aldersrenten, den administrative Ordning, Regnskabsvæsenets Ordning i det væsentlige foreslaet uforandret udover de Ændringer, som var naturlige og nødvendige Konsekvenser af, at visse Udgifter nu helt skulde bæres af Staten og andre helt af Kommunerne.

Ved Fremsættelsen omtalte Indenrigsministeren Spørgsmaalet om Indførelse af en Folkeforsikring til delvis Erstatning for Aldersrenten. Dette havde Regeringens Interesse, men den havde ment det nødvendigt nu at indskrænke sig til at foreslaa de foreliggende Ændringer i den bestaaende Lov, hvorved i øvrigt vilde skabes øget Mulighed for at indføje Folkeforsikringsprincippet i Aldersrentesystemet.

Ved 1. Behandling i Folketinget anbefaledes Lovforslaget